

ESCENA II
BALBINA y ARTURO

BALBINA Es cert; no farà per casa;
es molt tonto aquest xicot.
En Quico, massa axerit;
y aquest...

ARTURO No'm parlis d'allò,
d'en Quico! axerit ja ho era...
massa, qu'era un tabalot.

BALBINA Per qué no'l treyes abans?
ARTURO Jo't diré; com jo era sol,
un hom sol sempre està be,
per un mes y mitx ò dos...
Se me'n anava de casa
sense dir perquè ni ahont;
estava tres hores fòra,
me dexava està'l pis sol;
les minyones del vehinat
totes les duya enrenou.
Vas escriure que venies,
y li vaig dir: «mira, noy,
coménsat a buscar casa.»

Ahi'm diu: «ja'n tinch.» Millor:
«donchs, vésten.» Avuy tu arribes
y't trobes ab en Simon.
Després, en Quico, no sé
si era massa fiat; jo
no'l tenia ab prou confiansa.

BALBINA Ne desconfiaves? Ja es proul
com tu de tot desconfies...

ARTURO Parlém de nosaltres dos.
Còm t'ha provat Sant Hilari?

BALBINA A mi'molt be. Sabs que jo
hi he anat sols per ta germana.
ARTURO Y... heu estat be?

BALBINA Ja t'ho pots
figurar. Vés quina vida:

